ΜΙΑ ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ

Προδομένη νεολαία

ΟΙ ΝΕΟΙ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ ΜΑΣ

1.- Γιάννενα, ἕνα Πανεπιστήμιο σέ ἀπομόνωση

ΤΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ, Ἰανουάριος.

ΤΑ ΝΕΡΑ τής λίμνης ἔχασαν τήν καθημερινή ἀταραξία τους. Μιά φοιτήτρια κι' ἕνας φοιτητής ἕτοιμοι νά ὁδηγηθοῦν μπροστά στό Πειθαρχικό Συμβούλιο τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων, οἱ κ.κ. καθηγητές πού ἀπαρτίζουν τό Πειθαρχικό, μέ ἐπικεφαλής τόν πρύτανι, ὅλοι στίς θέσεις τους, ἕτοιμοι νά κρίνουν καί ν' ἀποφασίσουν γιά τό μέλλον δυό φοιτητῶν ἕνας καθηγητής στό πλευρό τῶν δύο φοιτητῶν του, ἕτοιμος νά τούς ὑπερασπισθῆ, ὅλοι οἱ διάδρομοι πού ὁδηγοῦν στήν αἴθουσα συνεδριάσεως τοῦ Πειθαρχικοῦ ἀποκλεισμένοι καί στό προαύλιο τοῦ Πανεπιστημίου συγκεντρωμένοι διακόσιοι φοιτητές νά φωνάζουν στούς δυό κατηγορουμένους συμφοιτητές τους «εἴμαστε μαζί σας».

● ΟΛΟΙ ἀνέλαβαν τούς ρόλους τους καί τό παιχνίδι παίχτηκε — ἀσχέτως ἄν ἡ διαδικασία διώξεως τῶν δύο φοιτητῶν ἀνεβλήθη γιά τυπικούς λόγους, γιατί ἡ Σύγκλητος δέν μποροῦσε νά παίξη καί τό ρόλο πρωτοβαθμίου πειθαρχικοῦ ὀργάνου. Αὐτά ὅμως, εἶναι γιά τούς νομικούς. Σημασία ἔχει ὅτι ὅλη αὐτή ἡ διαδικασία καί κινητοποίηση γιά τήν δίωξη δύο φοιτητῶν πού θέλησαν νά διεκδικήσουν ἐκλογές μέ στοιχειώδως ἐλεύθερη καί δημοκρατική διαδικασία, ἔβγαλε στήν ἐπιφάνεια τό πρόβλημα. Τό πρόβλημα τοῦ ρόλου καί τῆς θέσης τῶν φοιτητῶν σ' ἕνα Πανεπιστήμιο πού πιστεύει ὅτι οἱ σχέσεις του μέ αὐτό πρέπει νά εἶναι σχέσεις παιδιῶν πρός τόν πατέρα καί ἀρχηγό τῆς πατριαρχικῆς ἑλληνικῆς οἰκογένειας.

● ΣΧΕΣΕΙΣ φοιτητῶν πρός τό Πανεπιστήμιο, δικαιώματα καί ὑποχρεώσεις, διεκδικήσεις, συνδικαλισμός, δημοκρατικές καί ἐλεύθερες λειτουργίες — λέξεις, πού ἀκούγονται παράξενα στούς διαδρόμους τοῦ Πανεπιστημίου καί στίς πλατειές σκάλες του, πού ὁδηγοῦν στά γραφεῖα τῆς Διοικήσεως. Λέξεις, πού γίνονται δεκτές μέ συγκατάβαση καί κάποια ἔκπληξη. Μά τά πράγματα εἶναι καθορισμένα. Μιά κι' ἔξω καί γιά πάντα. Ἔτσι, πού κάθε προσπάθεια νά ξαναστεθοῦν, νά συζητηθοῦν ἔστω, γίνεται μάταιη. Κάθε ἐπιμονή ἀντιμετωπίζεται μέ ὑποψία. Συναντᾶ τή σαφή ὑπόδειξη ὅτι ΟΛΑ ΑΥΤΑ μπορεῖ νά δημιουργήσουν προβλήματα στούς φοιτητές.

● Η ΛΙΜΝΗ ὅμως, ἀναταράχτηκε καί δέν ὑπάρχουν τώρα περιθώρια νά παίξουμε τά εὐχάριστα αἰνίγματα γιά φιλικές συναναστροφές. Ἐδῶ, σ' αὐτή τή ρομαντική πόλη μέ τούς καλόβολους κατοίκους πού γρανθοκοπιοῦνται, πρωΐ - πρωΐ Δευτέρα, γιά τήν ποδοσφαιρική τους ὁμάδα, τά καλά αἰσθήματα καί οἱ ἀγαθές προθέσεις περισσεύουν, χωνεύονται ἀργά - ἀργά καί μέ αὐταρέσκεια στίς ἥσυχες κρύες νύχτες.

● ΠΙΣΩ στόν ἴδιο χῶρο ξανά, ρωτάω καί βάζω τό μαγνητόφωνο νά γράφη, ἀκούω σιωπηλός συζητήσεις σοβαρές καί ἄσχετες, στήνω αὐτί στό ζαχαροπλαστεῖο καί τό ἑστιατόριο, κατεβαίνω στή ντισκοτέκ, μπαίνω στίς ταβέρνες, δοκιμάζω τ' αὐτιά μου στήν ὑπερένταση τῶν ἠλεκτρικῶν μπουζουκιῶν, κάνω βόλτες στήν πλατεία, κοντοστέκομαι ἔξω ἀπό τούς κινηματογράφους πού μοῦ ὑπόσχονται ἄφθονο πιστολίδι καί ἄγριο σέξ, νοιώθω γελοῖος ἔτσι πού κάθομαι μόνος, τάχα ἀδιάφορος στό σφαιριστήριο, καί τελικά ἀναρωτιέμαι:

«Τί ἀκριβῶς δοκιμάζεται σ' αὐτή τήν πόλη, μέ τήν ἱστορική λίμνη της, τό μισό Πανεπιστήμιό της καί τούς 2.000 φοιτητές του;».

● ΠΙΣΩ ξανά στόν ἴδιο χῶρο, ξαναβρίσκω τήν πίκρα τοῦ διωγμένου καθηγητῆ ἀπό τό Πανεπιστήμιο, τόν σαρκασμό τοῦ ἐν ἐνεργεία καθηγητῆ, τήν ἄρνηση τοῦ κ. Πρυτάνεως νά μέ δεχθῆ, τήν ἤρεμη συζήτηση μέ τόν εὐχαριστημένο ἀπό τό Πανεπιστήμιο κ. Γενικό Γραμματέα καί τήν εὐγενική, ἀλλά σαφή ὑπόδειξη του ὅτι πρέπει νά περιοριστῶ στό ΘΕΜΑ μας, μόλις ἡ συζήτηση ἄγγιξε ἕνα ἐπίμαχο θέμα.

● ΞΑΝΑ στόν ἴδιο χῶρο, ἡ ἠρεμία καί ἡ σιγουριά τῶν δυό χιλιάδων παιδιῶν πού ἀποδέχονται τό ρόλο τους καί ἡ ἀγωνία δεκάδων πού νοιώθουν ὅτι παγιδεύτηκαν σ' ἕνα ρόλο πού δέν ἀποδέχονται.

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ

ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΑΚΙ τοῦ ζαχαροπλαστείου ἐξαντλοῦμε μέ τόν ἐν ἐνεργεία καθηγητῆ σέ δυό καφέδες τίς τελευταῖες του δώδεκα δραχμές.

«Πολίτες; — χαμογελᾶ ὁ κύριος καθηγητής. Νομίζετε λοιπόν, ὅτι βγάζουμε πολίτες; Εἴσθε γελασμένος, ἀγαπητέ μου. Κανείς δέν μᾶς ζητάει τέτοιο πρᾶγμα. Κι' ἔπειτα, δέν εἶναι δουλειά μας. Εἶναι ἔξω ἀπό τά καθήκοντα, τίς ἁρμοδιότητες καί τά συμφέροντά μας. Δέν πήραμε αὐτή τήν ἕδρα δέν ἔχουμε αὐτό τόν τίτλο, δέν παίρνουμε τά ὡραῖα χρήματα τοῦ Δημοσίου γιά νά βγάζουμε πολίτες. Πληρωνόμαστε γιά νά διδάσκουμε σέ μαθητάς τί εἶναι σύστοιχο καί τί ἀριθμητική ἀνάλυση. Καταλάβατε;».

● ΣΤΟ ΖΕΣΤΟ, φιλικό διαμέρισμα τοῦ κ. καθηγητοῦ, ἡ Βούλα δηλώνει ὅτι θέλει ὑπεύθυνες ἀπαντήσεις καί γίνεται ἀκόμη περισσότερο ἄδικη, ὅταν λέη ὅτι δέν ἔχει περιθώρια γιά νά δείξη κατανόηση. Θέλει ξεκάθαρη στάση. Κι' ὅλοι μας, σέ μιά σιωπηλή συνενοχή, κάνουμε κάτι χειρότερο. Τῆς δείχνουμε κατανόηση.

● ΣΤΗ ΘΟΡΥΒΩΔΗ ταβέρνα, ἡ νεαρή καθηγήτρια ἀσφυκτιᾶ τώρα πού ἔκλεισε ὁ κύκλος.

«Οἱ μαθητές μέ βλέπουν σάν μιά ἀκόμη ταλαιπωρία πού πρέπει νά ὑποστοῦν καί οἱ προϊστάμενοί μου μετροῦν πόσο κοντή εἶναι ἡ φούστα μου καί πόσο μακριά εἶναι ἡ καμπαρντίνα. Ἀνάμεσα σ' αὐτά τά δυό, τά καθήκοντά μου εἶναι νά κρατάω ἀπουσιολόγιο, νά βαθμολογῶ, νά βρίσκωμαι ὁρισμένες ὧρες στήν τάξη καί νά παίρνω μέρος στά συμβούλια τῶν καθηγητῶν».

● ΣΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ τοῦ ξενοδοχείου, ἁπλώνω τίς ἐφημερίδες κατά χρονολογική σειρά. Ἐνθουσιασμός, ἐλπίδες, ἔκπληξη, φόβοι, ἀγωνία, ἀγανάκτηση. Κινητοποίηση παραγόντων τῆς πόλεως, παραίτηση τῶν προέδρων τῶν δύο Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου, συγκεντρώσεις τῶν φοιτητῶν, ψηφίσματα. Ὁ Δῆμος συνεδριάζει, ἐπιτροπές συγκροτοῦνται, Θεολόγος ἀρθρογραφεῖ καί καταγγέλλει ὅτι στό Πανεπιστήμιο διδάσκεται ὁ Δαρβινισμός, ἀνώνυμος ἀρθρογράφος ζητάει νά φύγη ἀπό τό Πανεπιστήμιο ὁ καθηγητής πού διδάσκει τόν Δαρβινισμό, ὑποψίες, καταγγελίες. Οἱ φοιτητές ἀπεργοῦν καί κατεβαίνουν σέ διαδήλωση, τό μητρικό Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης κατηγορεῖ τό θυγατρικό τῶν Ἰωαννίνων γιά φιλελευθερισμό καί οἱ φοιτητές τῶν Ἰωαννίνων φωνάζουν «κάτω τά χέρια ἀπό τό Πανεπιστήμιό μας».

● ΕΙΝΑΙ τά τρία πρῶτα χρόνια τῆς λειτουργίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων.

ΣΥΝΥΠΑΡΞΕΙΣ

ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ συνυπάρχει φάτσα μέ τό μπουζουκτσίδικο. Στό μπουζουκτσίδικο συνυπάρχουν οἱ φωτογραφίες τοῦ Ζέρβα, τοῦ Παπαδόπουλου καί τοῦ βασιλιᾶ, ἐνῶ ψηλά, πάνω ἀπό τήν ὀρχήστρα, δεσπόζει ἡ κυρά - Φροσύνη. Στό μπουζουκτσίδικο οἱ φοιτητές συνυπάρχουν μέ τόν μεγαλέμπορο καί τήν παρέα τοῦ μηχανικοῦ.

● ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ μέ τά σχιστά φορέματα καί τά μικρόφωνα στά χέρια τραγουδᾶνε «τοῦ ἄντρα τοῦ πολλά βαρύ» καί οἱ φοιτητές τό χορεύουν σέ στύλ σέικ, ἐνῶ ἡ παρέα τους σπάει μπουκάλια σέ ἔνδειξη ἐνθουσιασμοῦ. Ὅλοι μαζί, σάν καλοί πρόσκοποι, λένε τήν κραυγή τῆς ὁμάδας τους: «ΠΑΣ - Ὀλέ, ὀλέ, ὀλέ». Ὁ μεγαλέμπορος ὠρύεται κι' αὐτός καί τά κορίτσια ὑπόσχονται ὅτι θά τραγουδήσουν τόν ὕμνο τῆς ὁμάδας. Φεύγουμε πρίν πραγματοποιήσουν τήν ἀπειλή τους.

● ΣΤΟ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ τοῦ Τέροβο ἡ ντισκοτέκ εἶναι πάνω ἀπό τήν αἴθουσα τοῦ ἑστιατορίου. Ἀκοῦμε, μόνο τόν ρυθμικό χτύπο τῶν ποδιῶν στό πάτωμα καί καμμιά φορά φτάνει στ' αὐτιά μας καί κάποια κραυγή. Δέν μποροῦμε νά ξεχωρίσουμε ἄν εἶναι τῆς πόπ τραγουδίστριας ἢ τῆς πόπ χορεύτριας. Στίς ντισκοτέκ, ἡ κραυγή πηγαίνει χωρίς σπάσιμο μπουκαλιῶν.

● ΤΡΩΜΕ λαγό, πίνουμε κρασί Ζίτσας καί μιλάω μέ τούς Γιαννιῶτες τῆς παρέας γιά τό Πανεπιστήμιο.

—Τό Πανεπιστήμιο δέχτηκε ἐπίθεση στά πρῶτα χρόνια τῆς λειτουργίας του κι' αὐτό βαραίνει ἀκόμη πάνω του. Ἀνεύθυνοι καί ὑπεύθυνοι δέν ἄφησαν νά περάση μέρα χωρίς νά ποῦν καί νά γράψουν κάτι γιά δαρβινισμούς, φιλελευθερισμούς κι' ἕνα σωρό ἀκόμη «ισμούς». Διώχτηκαν καθηγητές, ἡ ψυχή τοῦ Πανεπιστημίου, αὐτοί πού τό ἔστησαν, πού κουβάλαγαν θρανία μέ τά χέρια τους — ὁ Λουκᾶτος, ὁ Καρατζᾶς ὁ Δάκαρης, ὁ Κακριδῆς. Ἔφτασε νά μή ἔχη οὔτε δέκα καθηγητές τό Πανεπιστήμιο.

—Λένε, ὅτι ἡ πόλη δέν εἶχε παράδοση γιά νά δεχτῆ τό Πανεπιστήμιο κι' ὅτι οἱ κάτοικοί της τό εἶδαν σάν ἑστία διαφθορᾶς καί δέν τό ἀγκάλιασαν...

—Ἄν ἐννοοῦμε τόν φανατικό θεολόγο ἢ τούς γνωστούς — ἀνώνυμους ἀρθρογράφους, ἔτσι εἶναι. Τό εἶδαν μέ ὑποψίες καί τό πολέμησαν. Νά τό ποῦμε ὅμως ξεκάθαρα, γιατί αὐτή εἶναι ἡ ἱστορία τοῦ Πανεπιστημίου: Οἱ ὑποψίες ἦταν πολιτικές καί ἡ ἐπίθεση πολιτική. Ὅταν ἱδρύθηκε τό Πανεπιστήμιο, τό ἀγκάλιασαν ὅλοι. Ὁ Δῆμος, τά σωματεῖα, οἱ ὀργανώσεις, ὅλος ὁ κόσμος. Κι' αὐτό φάνηκε ὅταν παραιτήθηκαν οἱ δυό πρόεδροι. Ἴσως γιά πρώτη φορά, ἡ πόλη στάθηκε τόσο ἑνωμένη στό θέμα τοῦ Πανεπιστημίου. Ὅσοι τά λένε αὐτά, δέν ξέρουν τήν ἱστορία, οὔτε τοῦ Πανεπιστημίου, οὔτε τῆς πόλεως. Τώρα, μετά ἀπό τόσα πού ἔγιναν, ἔχει ἀποκοπῆ τό Πανεπιστήμιο ἀπό τήν πόλη. Ποῦ εἶναι ἡ παρουσία του, ποῦ εἶναι οἱ ἐκδηλώσεις του, ποῦ εἶναι οἱ διαλέξεις, οἱ ὁμιλίες, οἱ συζητήσεις, ποιά εἶναι ἡ προσφορά του στή ζωή τῆς πόλεως; Καμμιά ἀπολύτως.

—Οἱ φοιτητές λένε, ὅτι οἱ κάτοικοι τούς ἀντιμετωπίζουν ἐχθρικά...

—Ἔτσι εἶναι περίπου. Κυττᾶνε νά κερδίσουν, ἀφοῦ αὐτό εἶναι τό πνεῦμα πού ἔχει ἐπικρατήσει. Τό Πανεπιστήμιο, τελικά, γιά τούς κατοίκους, εἶναι ἕνας χῶρος πού συγκεντρώνει δυό χιλιάδες ἄτομα πού θέλουν νά κοιμηθοῦν, νά φᾶνε, νά πιοῦν, ἔχουν ἀνάγκη ν' ἀγοράσουν ὁρισμένα πράγματα. Πέρα ἀπ' αὐτές τίς καθαρά οἰκονομικές σχέσεις, δέν ὑπάρχουν ἄλλες. Μόνο τά παιδιά τῆς πόλεως τούς βλέπουν ἀλλιώτικα, πιό φιλικά. Ἀλλά κι' αὐτά μέ δισταγμό, φοβοῦνται, φοιτητές, σοῦ λένε, εἶναι.

—Καί οἱ φοιτητές, πῶς ἀντιδροῦν;

—Ἔχουν ἀπομονωθῆ σέ μιά δική τους κλειστή ζωή. Βγαίνουν, βέβαια, τρῶνε στά ἑστιατόρια, πίνουν ἕνα καφέ, κάνουν μιά βόλτα, ἀλλά κυρίως μαζεύονται στά σπίτια τους. Κάνουν δική τους ζωή, μεταξύ τους, δέν ξανοίγονται.

Συζήτηση γιά φοιτητικά ζητήματα καί κυρίως γιά τον συνδικαλισμό. Τό σῆμα τῆς νίκης, ἔστω καί ἀδικαίωτο μέσα στήν πρόσφατη ἐξέλιξη τῶν συνδικαλιστικῶν ὑποθέσεων, παραμένει θαρραλέο στήν φοιτητική ψυχολογία. Ἐδῶ, ὅμως, κάθε προσπάθεια τῶν φοιτητῶν ἀντιμετωπίζεται μέ ὑποψία

Η ΠΙΚΡΑ ΕΝΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗ

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ κ. Δάκαρης μέ δέχεται ζεστά καί φιλικά στό σπίτι του. Πίστεψε πολύ στήν ὑπόθεση τοῦ Πανεπιστημίου, ἀλλά τώρα δέν θέλει νά μιλήση γι' αὐτό.

«Πῆτε τα μέ τούς σημερινούς καθηγητάς. Αὐτοί ξέρουν περισσότερα».

● Ο κ. ΔΑΚΑΡΗΣ ὑπέβαλε καί νέα ὑποψηφιότητα γιά τήν ἕδρα τῆς Ἀρχαιολογίας. Ἀπορρίφθηκε. Ἔχει κάνει μεγάλες ἀρχαιολογικές ἔρευνες στό χῶρο τῆς Ἠπείρου καί τίς συνεχίζει. Ἦταν ἕνας ἀπό τούς ἱδρυτές καί ἐμψυχωτές τῆς «Ἐλεύθερης Σκέψης», τοῦ πνευματικοῦ - πολιτιστικοῦ σωματείου πού δημιουργήθηκε στά Γιάννενα, μέ σκοπό νά δέση τήν παρουσία τοῦ Πανεπιστημίου μέ τήν πολιτιστική καί κοινωνική ζωή τῆς πόλεως. Ἡ «Ἐλεύθερη Σκέψη» διαλύθηκε.

● Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ κ. Δάκαρης μέ πολύ εὐγένεια καί μέ περισσότερη πίκρα, πού δέν μπορεῖ νά κρύψη, δέν θέλει νά μιλήση γιά ὅλα αὐτά.

● ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΙΑ τοῦ παιχνιδιοῦ βρίσκουν σιγά - σιγά τή θέση τους καί ἡ εἰκόνα ἀρχίζει νά σχηματίζεται.

● ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΑΚΙ τῆς «Ὄασης», ξαναστήνω τή συζήτηση ἀνάμεσα σέ καφέδες τούρκικους καί νές, μεσημέρι, μέ τήν Πόπη νά ἔχη ἀνοίξει διαμάχη μέ τόν Νίκο γιά τό περιοδικό πού βγάζει ὁ δεύτερος, μέ τόν Σταῦρο νά τρώη φυστίκια, τόν δεύτερο Νίκο καί τήν Εὔη νά πεινᾶνε, τή Βούλα ἕτοιμη νά φύγη. Ρωτάω τόν Μιχάλη:

— Κύττα, θέλω νά ἐλέγξω τό ἑξῆς: Ἀκούω ἀπ' ὅλους ὅτι οἱ περισσότεροι φοιτητές ἐδῶ δέν ἔχουν ἄλλα ἐνδιαφέροντα ἔξω ἀπό τήν τυπική παρακολούθηση τῶν μαθημάτων τους, τό ποδόσφαιρο, τή βόλτα, αὐτά. Πόσο πραγματική εἶναι αὐτή ἡ διαπίστωση; Δέν θέλω νά τό ἀξιολογήσω. Μ' ἐνδιαφέρει ὅμως νά ξέρω σέ ποιό βαθμό αὐτή ἡ στάση εἶναι συνειδητή ἢ γίνεται ἔτσι, γιατί δέν μποροῦν νά κάνουν τίποτ' ἄλλο.

—Δέν πρόκειται γιά μιά συγκεκριμένη στάση. Ἔτσι λειτουργοῦν. Προέρχονται ἀπό ἕνα κλειστό χῶρο, τήν πόλη τους, τό χωριό τους, τήν οἰκογένειά τους καί μπαίνουν σ' ἕνα ἄλλο κλειστό χῶρο πού δέν εὐνοεῖ τήν ἐπικοινωνία, κατάλαβες; Φέρνουν μαζί τους δυσπιστία κι' ἐδῶ δέν ἐπικοινωνοῦν, ψαρεύουν καί ψαρεύονται, κρύβονται. Δέν ἀνοίγονται, γιατί κανείς δέν τούς βοηθάει ν' ἀνοιχτοῦν.

● ΘΥΜΑΜΑΙ τά παιδιά πού συνάντησα τήν πρώτη ἡμέρα πού ἦρθα στά Γιάννενα. Κουβεντιάσαμε λίγο κι' ὅταν τούς εἶπα ποιός ἤμουν καί γιατί βρισκόμουν στήν πόλη, ἀντέδρασαν ἐπιδερμικά, κλείστηκαν, γέμισαν ἀμηχανία. Δέν μπόρεσα νά τούς πάρω οὔτε κάν ὅτι εἶναι εὐχαριστημένοι ἀπό τά πάντα.

Η ΕΛΛΕΙΨΗ ΕΠΑΦΗΣ

Ο ΜΙΧΑΛΗΣ συνεχίζει:

—Εἶπες προηγουμένως, κάτι γιά ἐπαφή. Συμφωνῶ. Βασικά εἶναι θέμα δικό μας, μιά προσπάθεια ν' ἀποδεχτοῦμε τόν ἄλλο. Ἡ ἐπικοινωνία ξεκινάει ἀπό τήν ἀποδοχή. Πρέπει νά βροῦμε ἕνα τρόπο νά συνυπάρξουμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι. Ὁ χῶρος δέν βοηθάει ἔτσι κι' ἀλλιῶς. Τελικά, ὅμως, ἐμεῖς πρέπει νά χρεωθοῦμε, ὅση καχυποψία καί δισταγμό συναντᾶ κάτι τέτοιο.

● Ο ΣΤΑΥΡΟΣ τρώει φυστίκια κι' ἀκούει. Ὁ ἄλλος Νίκος μέ τήν Εὔη πᾶνε νά φᾶνε, ἡ Βούλα δέν τίς μπορεῖ ἄλλο αὐτές τίς συζητήσεις. Φεύγει. Θά ξανάρθη τό ἀπόγευμα στίς πέντε.

—Εἶσαι τρία χρόνια στό Πανεπιστήμιο. Ποιό νομίζεις ὅτι ἦταν τό οὐσιαστικό κέρδος σου;

—Ναί, ἰσορρόπησα τίς σκέψεις μου. Ξέρω γιατί κάνω αὐτό τό βῆμα καί μπορῶ νά σκεφτῶ γιατί θά κάνω καί ποιό θά εἶναι τό ἄλλο μου βῆμα. Τώρα ξέρω τί θέλω καί δέν νομίζω ὅτι μέ ἐνδιαφέρει ἀκριβῶς τό πτυχίο. δηλαδή σάν σκοπός. Αὐτό εἶναι τό κέρδος. Εἶναι ἔτσι τά πράγματα πού πρέπει νά κάνης μόνος σου τήν προσπάθεια κι' αὐτό σέ βοηθάει, σιγά - σιγά, νά τά ἀντιμετωπίζης ὑπεύθυνα.

—Ποιό εἶναι, λοιπόν, τό σίγουρο βῆμα;

—Τελικά, θά φύγω. Θά πάω στό Παρίσι νά σπουδάσω Κοινωνιολογία. Αὐτό εἶναι τό σίγουρο γιά τώρα. Ὅταν πάω ἐκεῖ, βλέπουμε γιά τό μετά.

—Καί τό πτυχίο;

—Ἔ, λές νά τό πάρω τό πτυχίο νά τελειώνουμε μ' αὐτή τήν ἱστορία καί μέ τά Γιάννενα, κάπως ἔτσι.

ΤΟ ΑΙΩΝΙΟ ΠΤΥΧΙΟ

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ εἶναι στό δεύτερο ἔτος τῆς Φιλοσοφικῆς. Δέν ἰσορρόπησε τίς σκέψεις του ἀκόμη. Δέν τόν νοιάζει οὔτε ἄν τό πάρη, οὔτε ἄν δέν τό πάρη τό πτυχίο. Δέν τόν ἀπασχολεῖ. Δέν τό σκέφτεται. Δηλαδή, δέν σκέφτεται τίποτα, δίνει ἀναβολές στήν ὥρα πού θά ἀποφασίση. Ὄχι μόνο γιά τό πτυχίο, γιά ὅλα. Ἀποφεύγει νά δικαιολογηθῆ, δέν τόν ἐνδιαφέρει νά δικαιολογηθῆ.

«Ἄς ποῦμε, θά ἤθελα νά εἶμαι στήν Ἀθήνα. Ἔτσι, πές γιατί μέ πειράζει ἐδῶ ἡ ὑγρασία, ἢ γιατί νοστάλγησα τή μητέρα μου ἢ τούς φίλους μου, ἢ γιατί εἶμαι τεμπέλης καί βαριέμαι νά πλένω μόνος μου τίς κάλτσες καί τά σώβρακά μου. Ἔτσι. Ὅταν λέω δέν σκέφτομαι, θέλω νά πῶ δέν μ' ἐνδιαφέρει. Ἀκούω καί βλέπω, ἀλλά δέν παίρνω ἀπόφαση τί θά κάνω, ἄν θά μείνω, ἄν θά φύγω, ἄν θ' ἀκολουθήσω τή Φιλοσοφική ἢ θά γίνω γιατρός ἢ μηχανικός».

● Η ΠΟΠΗ ἐπιμένει μέ τόν Νίκο γιά τό περιοδικό:

«Ἄν τό περιοδικό δέν δείξη ὅτι εἶναι γιά ὅλους, μιά κοινή προσπάθεια, γιατί νά τό ὑποστηρίξουν τά παιδιά, βρέ Νίκο; Ἕνα λογοτεχνικό περιοδικό ἀνάμεσα σ' ἄλλα καί μάλιστα ὄχι καί καλό. Ἔ καί; Θά γράψετε ἐσύ καί κάνα - δυό ἄλλοι καί στό τέλος θά βαρεθῆτε καί οἱ ἴδιοι».

● ΑΚΟΥΩ καί προσπαθῶ νά σκεφτῶ: αὐτή ἐκεῖ ἡ φοιτήτρια πού ρουφάει τήν πορτοκαλάδα της, αὐτός πλάϊ μας πού ἔχει γιά κεφάλι μιά ἀθλητική σελίδα, ὁ ἄλλος, δυό τραπέζια πιό κάτω, πού χαϊδεύει τά μακριά μαλλιά του, ὅλοι αὐτοί, κι' αὐτός πού γράφει μιά κάρτα (στό κορίτσι του, σ' ἕνα φίλο, στήν ἀδελφή του;) τί γνώμη ἔχουν γιά ὅλ' αὐτά; Ἄς ποῦμε, ἐσεῖς δεσποινίς μου, τί γνώμη ἔχετε γιά τήν ἀνακοίνωση πού ἔγραψε καί κρέμασε ἡ Πόπη στό Πανεπιστήμιο καλώντας τούς συναδέλφους της νά ζητήσουν νά ἐγγραφοῦν στό σύλλογο καί νά πάρουν μέρος στήν συνέλευση καί στίς ἐκλογές;

«Συνάδελφοι φοιτητές, ἀπό τήν στιγμή πού λείπει ἐντελῶς ὁ διάλογος ἀπό τόν φοιτητικό χῶρο, ἡ κίνησή μου αὐτή εἶναι ἐντελῶς θεμιτή... Δῶστε τή σωστή σημασία στό γεγονός κι' ἀντιμετωπῆστε το σάν δικαίωμα καί ὑποχρέωση πού ὑπαγορεύει ἡ φοιτητική ἰδιότητα. Κανένας φοιτητής δέν πρέπει νά μείνη ἔξω ἀπό τήν ὑπόθεση πού τόν ἐνδιαφέρει ἄμεσα... Ποιοί θά κάνουν τίς ἐκλογές, γιά ποιούς καί γιατί, ἄν μένη ἀπ' ἔξω ἕνα τόσο μεγάλο ποσοστό φοιτητῶν — χωρίς τή θέλησή του;...».

● ΞΕΡΩ, δεσποινίς μου, δέν σᾶς ἐνδιαφέρουν ΟΛΑ ΑΥΤΑ. Μοῦ τό εἴπατε τό πρῶτο βράδυ πού βρισκόμουν στά Γιάννενα. Τό ἴδιο καί τή φίλη σας, πού εἴσαστε μαζί. Δέν τήν ἐνδιαφέρουν. Ἴσως αὐτή περιμένετε τώρα. Μήν ἀνησυχῆτε. Εἶναι βέβαιο, θάρθη.

Η ΠΟΠΗ καί ὁ Σταῦρος παραπέμφθηκαν στό Πειθαρχικό. Ἡ πρώτη γιά τήν ἀνακοίνωσή της κι' ὁ Σταῦρος γιατί, ὅταν πῆγε νά ψηφίση στίς ἀρχαιρεσίες γιά τό σύλλογο, πῆρε τό ψηφοδέλτιο, τό δίπλωσε καί τό ἄφησε στό τραπέζι τῆς ἐφορευτικῆς λέγοντας: «δέν μοῦ κάνει κανένας».

● Η ΚΛΗΣΗ γιά τόν Σταῦρο ἔγραφε: «...Ἐπεδείξατε περιφρόνησιν πρός τούς ἐντεταλμένους διά τήν διεκπεραίωσιν τοῦ ἔργου τῶν ἀρχαιρεσιῶν, καταστρέψαντες καί ἀπορρίψαντες ἐπιδεικτικῶς τά ψηφοδέλτια εἰς τό δάπεδον...».

● Η ΚΛΗΣΗ γιά τήν Πόπη: «... Διά τήν χρησιμοποίησιν τῶν χώρων τοῦ Πανεπιστημίου πρός ἐπικόλλησιν ἀνακοινώσεώς σας ἄνευ ἀδείας Πανεπιστημιακῆς τινός ἀρχῆς καί ἄνευ ἐξουσιοδοτήσεως τινός... Διά ἀνεπίτρεπτον πρόκλησιν ὀχλήσεως καί ἀνησυχίας εἰς τόν φοιτητικόν κόσμον...».

● ΣΤΟ ΧΩΡΟ πού συγκεντρώθηκαν οἱ φοιτητές πού δέν ἀνησύχησαν ἀπό τήν ἀνακοίνωση τῆς Πόπης, γιά νά συμπαρασταθοῦν στούς δυό συμφοιτητές τους, στόν ἴδιο χῶρο εἶχαν συγκεντρωθῆ ἑκατοντάδες φοιτητές πρίν μερικούς μῆνες γιά νά ἐκφράσουν τή συμπαράστασή τους στόν καθηγητή τους κ. Φάνη Κακριδῆ τήν ἡμέρα πού περνοῦσε ἀπό τό Πειθαρχικό Συμβούλιο καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων.

● Σ' ΑΥΤΗ τή ρομαντική πόλη, μέ τήν ἀτάραχτη καί ψυχρή λίμνη της, πού χάνει ποῦ καί ποῦ τήν ἠρεμία της, ὑπάρχουν κάτι πράγματα πού σέ κάνουν νά θές νά παίξης τήν καλή πίστη καί τήν ἀντικειμενικότητά σου, χωρίς σημαδεμένα χαρτιά κι' ἄς χάσης.

● ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΙΑ τοῦ παιχνιδιοῦ ταιριάζουν στή θέση τους κι' ἡ εἰκόνα γίνεται πολύ συγκεκριμένη τώρα.

ΝΙΚΗΦ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Στό αὐριανό φύλλο:

ΚΛΙΜΑ ΚΑΧΕΞΙΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΣΜΟΥ

Δεύτερη ἀνταπόκριση ἀπό τά Ἰωάννινα.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

● ΙΔΡΥΘΗΚΕ στίς 30 Νοεμβρίου 1964 μέ διάταγμα τῆς κυβερνήσεως Γεωργίου Παπανδρέου. Τό ἱδρυτικό διάταγμα προέβλεπε τή λειτουργία Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, καθόριζε 21 τακτικές ἕδρες, εἰσήγαγε τόν θεσμό τοῦ Προέδρου ἐπικεφαλῆς τῆς Σχολῆς, ὁ ὁποῖος κατά τά τρία πρῶτα ἔτη ἐκλεγόταν ἀπό τούς τακτικούς καθηγητάς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

● ΜΕ ΝΕΟ διάταγμα ἱδρύεται τήν 1η Μαρτίου 1966 ἡ Μαθηματική Σχολή, μέ λειτουργία ὅμοια μέ ἐκείνη τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς.

● ΜΕ ΤΟ Ν. Δ. 746 τοῦ 1970, ὁλοκληρώνεται ἡ διαδικασία τῆς λειτουργίας τοῦ Πανεπιστημίου ὡς αὐτοτελοῦς καί ἀνεξάρτητης μονάδος. Κυρίαρχο ὄργανο λειτουργίας τοῦ Πανεπιστημίου καθορίζεται ἑπταμελής Σύγκλητος, ἡ ὁποία ἀσκεῖ συγκεντρωτικά ὅλες τίς λειτουργίες καί ἁρμοδιότητες: Λειτουργεῖ ὡς Οἰκονομικό Συμβούλιο, Ὑπηρεσιακό Συμβούλιο διοικητικοῦ καί βοηθητικοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ. Μέχρι πρόσφατα λειτουργοῦσε καί ὡς Πειθαρχικό Συμβούλιο Φοιτητῶν. Ἤδη, μετά τήν ὑπογραφή νέου διατάγματος γιά τή συγκρότηση Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, ἡ Σύγκλητος ἀποτελεῖ Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό ὄργανο.

● ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ δύο Σχολές:
- Ἡ Φιλοσοφική, μέ τμήματα Κλασικῶν καί Νεοελληνικῶν Σπουδῶν καί μέ 1.274 φοιτητές.
- Ἡ Μαθηματική, μέ Φυσικό καί Μαθηματικό τμῆμα καί μέ 1.000 συνολικά φοιτητές.

● ΣΤΕΓΑΖΕΤΑΙ προσωρινά στό κτίριο τῆς Τεχνικῆς Σχολῆς καί διαθέτει: 12 αἴθουσες διδασκαλίας, 6 ἐργαστήρια καί 8 Σπουδαστήρια.

● ΕΔΡΕΣ:			
	— Φιλοσοφική Σχολή:	Νομοθετημένες	23
		Πληρωμένες	16
		Ὑπό πλήρωση	2
		Πρός πλήρωση	5
	— Φυσικομαθηματική:	Νομοθετημένες	19
		Πληρωμένες	12
		Ὑπό πλήρωση	6
		Πρός πλήρωση	1
● ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΣ:			
	— Φιλοσοφική Σχολή:	Θέσεις νομοθετημένες	33
		Πληρωμένες	4
		Ὑπό πλήρωση	4
		Πρός πλήρωση	29
	— Φυσικομαθηματική:	Νομοθετημένες	32
		Πληρωμένες	1
		Ὑπό πλήρωση	1
		Πρός πλήρωση	30
● ΒΟΗΘΟΙ:			
	— Φιλοσοφική Σχολή:	Νομοθετημένες	63
		Πληρωμένες	24
		Ὑπό πλήρωση	8
		Πρός πλήρωση	31
	— Φυσικομαθηματική:	Νομοθετημένες	16
		Πληρωμένες	12
		Ὑπό πλήρωση	3
		Πρός πλήρωση	45
● ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΕΣ:			
	— Φυσικομαθηματική:	Νομοθετημένες	16
		Πληρωμένες	8
		Ὑπό πλήρωση	4
		Πρός πλήρωση	4
● ΘΕΣΕΙΣ Γ' Κατηγορίας:			
		Νομοθετημένες	21
		Πληρωμένες	16
		Ὑπό πλήρωση	3
		Πρός πλήρωση	2

● ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ:
- Συγκρότηση Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου Διοικητικοῦ Προσωπικοῦ.
- Συγκρότηση Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.
- Συγκρότηση Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου Βοηθητικοῦ Διδακτικοῦ Προσωπικοῦ.
- Ἵδρυση Τμημάτων Μεταπτυχιακῶν Σπουδῶν στίς Σχολές Φιλοσοφική καί Φυσικομαθηματική.
- Ὀργάνωση Πανεπιστημιακῆς Λέσχης.
- Συντάσσεται σχέδιο Β. Δ. περί Ὀργανισμοῦ Βιβλιοθήκης
- Ἀνέγερση Πανεπιστημιουπόλεως μέ Σχολές καί ἀριθμό φοιτητῶν:

Φιλοσοφική	2.000
Φυσικομαθηματική	4.200
Πολυτεχνική	1.800
Διοικητικῶν, Οἰκονομικῶν & Νομικῶν Ἐπιστημῶν	2.000
ΣΥΝΟΛΟ	10.000